

Markéta Sedláčková: Spisovatelka Wang Anyi a její novela Jinxiugu zhi lian

posudek oponentky bakalářské práce

1. Znalosti = kontextualizace

Bakalářská práce dobře vymezuje téma a vsazuje do relevantních informací o širším literárním a dobovém kontextu. Jisté výhrady mám ke zjednodušení problému zásadní transformace literárního pole po Kulturní revoluci. Formulace typu „literatura po létech ideologické strnulosti a stagnace znovu vzkvétala“ (s. 8) ve své abstraktnosti nevystihuje, k jak zásadní proměně po r. 1979 začalo docházet. Ve vztahu k tématu lásky se ztrácí skutečnost, že psát o lásce ještě na začátku 80. let potenciálně zavánělo „kontrarevolučním myšlením“ (stejně jako rozvod v důsledku manželských neshod byl ještě v 80. letech považován za projev mravní pokleslosti ženy; viz celostátně probíraný příběh spisovatelky Yu Luojin z roku 1983). Nemám námitky proti tomu, že práce se nevěnuje společenským souvislostem analyzovaného díla, nicméně stručná zmínka o těchto skutečnostech by byla na místě, mj. i proto, že toto pozadí ještě zvýrazňuje originalitu novely Wang Anyi a podporuje závěry autorky bakalářské práce, jimž dává další dimenzi.

Nepřesné je zdůvodnění vysídlování mládeže na venkov jako snahy o odstranění rozdílu mezi městem a venkovem (s. 8). Popis vývoje jednotlivých „směrů či hnutí“ v literatuře po Kulturní revoluci je zjednodušující, mezi literaturou „jizev a ran“ a „hledáním kořenů“ se standardně uvádějí další „proudy“. Není přirozeně nutné vše vypočítávat, ale spíš přesněji kontextualizovat dílo Wang Anyi. Také by bylo na místě lépe charakterizovat reálné místo, kde se odehrává příběh Wang Anyi (hory Lushan), a to hned na začátku rozboru. (Oceňuji, že autorka k charakteristice tohoto místa později využila přednášku prof. Deseina, užitečné by nicméně bylo i nahlédnout i do literatury.)

2. Relevance: Boduje se motivace tématu (zasazení do kontextu existující odborné literatury), naplnění zadání a myšlenková sevřenost

Téma je dobře vybrané a ústřední hypotéza je formulována originálně a otevírá nový pohled na čínskou literaturu 80. let i dílo spisovatelky Wang Anyi. Autorka používá bohatou sekundární literaturu, pracuje s ní konzistentně a na jejím pozadí formuluje samostatný výklad zkoumaného díla. Argumentace je systematická a přesvědčivá. V celku trochu „trčí“ opakující se reference k tvrzení, že součástí pohledu Wang Anyi je také otevřené pojednání ženské sexuality. Z analýzy novely však čtenář nezíská dojem, že by sexualita zde byla tematizovaná

3. Práce s čínskými prameny

Rozsah čínského pramene a částečně také sekundární literatury je adekvátní bakalářské práci. Ukázky jsou voleny případně a dobře přeloženy.

4. Struktura a formální náležitosti práce

Práce je logicky strukturovaná a jednotlivé části (v proporčním rozsahu) do sebe dobře zapadají. Formální úprava, včetně bibliografických údajů, téměř bezchybná (u závorkové citační metody se na konci věty tečka píše až za citátem!). V elektronické formě zapomenuté stránkování – naprosto zbytečná vada na kráse.

5. Jazyková úroveň

Práce je velmi pěkně napsaná, precizně a elegantně formulovaná se smyslem pro detail. Škoda, že asi ve třech případech je věta neúplná (např. s.11: „Spolu s povídkou „konečná“, která zachycuje těžký návrat vysídlené mládeže zpět do města.“). V případě dvou přeložených ukázek bych navrhovala volbu slovní zásoby z jiného registru: s. 30 – hlavní protagonisté, se na sebe „potichu koukali“ – spíš „dívali“ nebo i „hleděli“; s. 32 – hlavní hrdinka jde nahoru po schodišti zaneřáděného domu, kde bydlí, a autorka překládá, že „pomalu stoupala vzhůru“ - sloveso 攀登, doslova „šplhat se nahoru“, bych navrhovala s ohledem na kontext překládat pouhým „jít nahoru“, případně i volněji „prodírat se nahoru“.

To vše jsou ale drobnosti, celkově je práce velmi zdařilá, přináší nový pohled na dílo spisovatelky Wang Anyi a je radost jí číst. Navrhuji hodnocení známkou výborně.

Praha, 23.1.2019

prof. Olga Lomová